

پیام جبران خلیل جبران به جوانهای آمریکائی لبنانی تبار...

گزیده ای از کتاب : زندگی الهام گرفته نویسنده " پیامبر " (جبران خلیل جبران)

ژان پی یر دهدا

مترجم : فروغ طاعتی

در اکتبر سال 1919، جبران خلیل جبران مقاله ای در یکی از مجلات "بوستون" منتشر نمود تحت عنوان: "به جوانهای آمریکائی لبنانی تبار". در این نامه، او در عین حال، با دعوت جوانان لبنانی متولد آمریکا به ادامه ساختن دنیای نو، یاد آوری و تأکید نمود از اینکه نباید فراموش کنند که فرزندان و نواده بنیان گذاران تمدنهای گوناگون، اصیل و کهن شرق هستند و همزمان با تعلق به دنیای نوین، میبایستی وفاداری خود را به ارزشها و سنتهایشان نیز حفظ نمایند.

من به شما و سرنوشتتان ایمان دارم...

من به سهم شما در این تمدن نو ایمان دارم...

من به میراث نیاکانتان ایمان دارم... به آرزوی دیرینه شان، به آواز و نبوتشان... و اینکه شما با سربلندی و به نشانه سپاس و قدردانی، این امانت را در آغوش این مرز و بوم به ودیعه خواهید گذاشت...

من به شما ایمان دارم، به توانائیتان برای گفتن به بنیان گذاران این سرزمین، از اینکه: "من، این جوان عرب رانده شده از تپه های لبنان و ریشه دوانده در اعماق این مکان، فردا میوه هایم را عرضه خواهم نمود"...

من به نیروی شما برای رساندن پیام به آبراهام لینکلن بزرگ و عزیز ایمان دارم... از اینکه بگوئید: "عیسی مسیح در لبهایتان حضور داشت، هنگامیکه صحبت می کردید و هدایت کننده دستتان بود، زمانیکه می نوشتید. و من محترم خواهم داشت آنچه را که گفته و نوشته اید".

من به استعداد و لیاقتتان ایمان دارم از اینکه به امرسون، به وایت من و همچنین به جیمز بگوئید: "خون شاعران و خرد مندان گذشته های دور، در رگهای من جاریست... قصد من از آمدن به سوی شما، دریافت نمودن از شماست... ولی با دستان خالی نخواهم آمد".

من ایمان دارم به پدرانتان که در جستجوی مال و اقبال به این سرزمین آمده اند و همچنین ایمان دارم به نیت شمائی که در اینجا تولد یافته اید... نیت شکوفائی و دستیابی به تنعم با کوشش و درک و فهمتان...

من به صلاحیت و شایستگی شما در مقام یک تبعه شریف ایمان دارم... و اما ویژگیها و فضیلتهای این مقام کدامند؟

شناخت حقوق دیگران قبل از اعلام حقوق خود ولی بدون آنی توقف در هشیاری و چشم بر گرفتن از آنچه که حق مسلم شماست.

آزادی در گفتار و اعمالتان ولی با علم به اینکه آزادی شما ، محدود با آزادی "دیگری"ست.

به وجود آوردن آنچه که مفید و زیباست، با دستان خود و **تحسین** آنچه که دیگران با عشق و ایمان خلق نموده اند.

تولید با کار، و فقط و فقط با کار، **خرج و مصرفی** کمتر از آنچه که به دست می آورید تا اینکه فرزندانان و ابسته به کمکهای دولت نباشند، هنگامی که شما این جهان را ترک گفته اید.

بالا گرفتن سر در مقابل برجهای نیویورک، واشنگتن، شیکاگو و سان فرانسیسکو و معترف بودن به اینکه : "من فرزند بانیان شهر های مقدسم و اینجا در کنار شما ، با خلوص نیت حاضرم برای ساختن و بنا نمودن" .

خوشحال از آمریکائی بودنتان و همچنین **سربلند** از اینکه والدینتان از سرزمینی مهاجرت نموده اند که خداوند دست لطفش را بر آن نهاده بود... سرزمینی که پیامبرانش را در آن پرورانده بود...

جوانان آمریکائی لبنانی تبار ، من به شما ایمان دارم.

گزیده ای از کتاب : زندگی الهام گرفته نویسنده " پیامبر " (جبران خلیل جبران)

ژان پی یر دهدا

مترجم : فروغ طاعتی